

1. CAP DE CREUS

parc natural

El parc natural del Cap de Creus és el primer parc natural de Catalunya. Fou creat el 1908 mitjançant una llei que protegia la península del cap de Creus i el seu entorn marítim.

La superfície total del parc és de 13.856 ha, de les quals 10.813 ha corresponen a la part terrestre i 3.043 a la marítima. A la zona terrestre s'estableixen 3 paratgirs naturals d'interès nacional (PINs), el més gran de Cap de Creus, el més petit de la punta Falconera i el més petit de la zona marítima protegida. La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

Per què la zona marítima és parc natural? Tercer de la península del cap de Creus des de la punta del Bot Nou, a la punta Falconera (Roses) amb l'acollida de la zona marítima protegida. La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

La península del Cap de Creus és tota a part més orientada de la península Ibèrica, així mateix, formant part de les Illes Balears. Aquesta característica geològica és el resultat de la tectonització de la zona marítima protegida.

La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

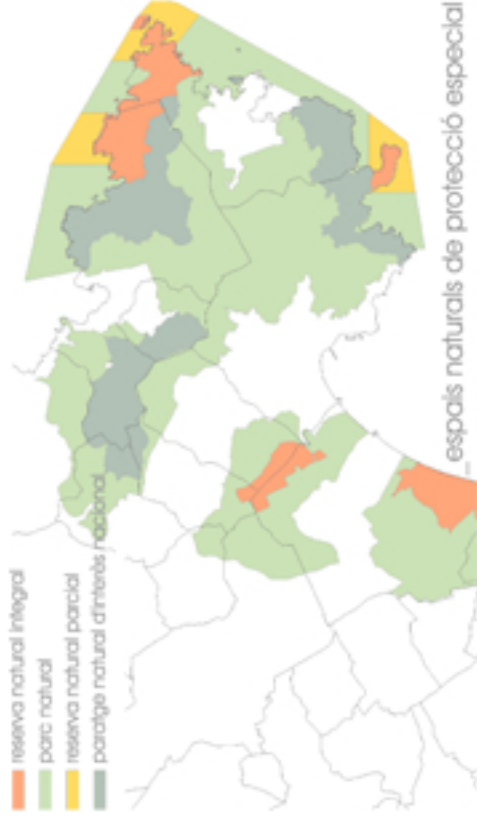
La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

La zona marítima protegida és de 3.043 ha i està dividida en tres zones: zona marítima protegida, zona marítima protegida i zona marítima protegida.

situació

espais naturals de protecció especial

2. CADAQUÉS

codocaués (alt empordanès)

Comarca: Alt Empordanès
 Altitud: 25 m
 Superfície: 27 km² (terme municipal)
 Gentilis: cadaquésencs
 Escabec: 1.620 h, 1.920 h, 1.020 h, 1.900 h, 2.000 h, 2.000 h, 2.000 h, 2.000 h
 15-64 anys: 49,9 %
 65+ anys: 15,5 %
 Rendiment per capita: 12.100 o 12.700 eur

Des de la fi del segle XIX al llarg del segle XX, Cadaqués va evolucionar un poble de pescadors i mariners a la part de llevant de la península del cap de Creus, extrem nord-oriental de la Península Ibèrica, encapçalat pel puig Pons, darrer conforat del Pirineu català. D'aquest tram de costa, en formen part, a més de la badia de Cadaqués, un gran nombre de cales i peninsles. El color gris plom de la roca, basament pizarros i escabuts, contrasta amb el verd de les oliveres i el blau marí del cel i del mar. Aquel darrer era, probablement fins a les darreres dècades del segle XX, l'únic punt d'entrada i de sortida.

El nucli antic de Cadaqués és al fons de la badia a la qual el port s'obria només un excel·lent port natural, en el qual les roques formen un poble antic de solució de continuïtat. El poble antic de Cadaqués és un poble antic que camina a la punta de la badia. Cadaqués fou l'antic port dels d'origen per evitar les incursions pirates de la península. El nucli antic mostra un entorn de cases petites i colorades, molt emmarcades de pedra, amb cases emmarcades, construïdes amb pedres i pedres. L'església de Santa Maria de Cadaqués (s. XVIII) està en un punt estratègic del tram i ha una gran vista de l'entorn. Aquesta situació va fer que, durant anys, el conforat serveís de far als pescadors. A l'interior del terme hi ha un dels retalls més bonics més monumentals de la comarca: una torre senyalera del segle XVIII.

Un exemple de la segona meitat del segle XX, ressegueix la badia a banda i banda. Amb els darrers dels 'arrivadors' enfronts a Cadaqués es troben algunes de les cases que donen al passeig Marítim, la majoria següent l'estil modernista de moda en aquell moment. Posteriorment, a Cadaqués s'edificaren edificis de forma inventiva, entre els quals el caserí Josep Antoni Codachs.

Perquè a Cadaqués el nucli antic troba el seu refugi de restes, al fons d'una badia formada pel mar i el cel. El color gris plom de les roques contrasta amb el verd de les oliveres i el blau marí del cel i del mar. Aquel darrer era, probablement fins a les darreres dècades del segle XX, l'únic punt d'entrada i de sortida.

Perquè a Cadaqués el nucli antic troba el seu refugi de restes, al fons d'una badia formada pel mar i el cel. El color gris plom de les roques contrasta amb el verd de les oliveres i el blau marí del cel i del mar. Aquel darrer era, probablement fins a les darreres dècades del segle XX, l'únic punt d'entrada i de sortida.

Perquè a Cadaqués el nucli antic troba el seu refugi de restes, al fons d'una badia formada pel mar i el cel. El color gris plom de les roques contrasta amb el verd de les oliveres i el blau marí del cel i del mar. Aquel darrer era, probablement fins a les darreres dècades del segle XX, l'únic punt d'entrada i de sortida.

Perquè a Cadaqués el nucli antic troba el seu refugi de restes, al fons d'una badia formada pel mar i el cel. El color gris plom de les roques contrasta amb el verd de les oliveres i el blau marí del cel i del mar. Aquel darrer era, probablement fins a les darreres dècades del segle XX, l'únic punt d'entrada i de sortida.

